

gennem det jydsk Haveselskab, og jeg tror, der er flere Ting, der tale til Gunst derfor. Dette af mig nævnte Selskab har saaledes tre Repræsentanter i hvert af Amtene, og foruden dets Samarbejde med de Mænd, der uddele Præmierne for ypperlig Dykning af Huslodder, tror jeg, det vilde have langt større Betydning, om disse Præmier for Sjællands Vedkommende bleve uddelte af det Selskab, der har sin Plads der, fremfor af det kongelige danske Haveselskab, og det vilde slet ikke komme til at kollidere — hvad det dog maatte ikke har været fri for hidtil — med Uddelingen af Præmier for veldyrkede Husmandslodder. Jeg nævnte for Stifternes Forening til Frugtavlen Fremme, der, som bekendt, kun faar i Tilbud, 1000 Kr. Det er jo ganske vist en yngre Forening, men den har, efter hvad jeg har haft Lejlighed til at erfare, dog ikke udrettet saa lidt allerede og har foruden i Lighed med de 2 andre Foreninger at uddele Frugttræer og sørge for, at saavel det indenlandske Frugtsalg som Salget til Eksport kan faa et bedre Marked, ogsaa Part i og har gjort Forsøg med Vandrelærere i Frugtaavl. Det forekommer mig derfor, at ogsaa denne Forening, der kun faar det meget lille Beløb af 1000 Kr., bør have et forhøjet Beløb, og jeg mener dog, at der var nogen Grund til, at den ærede Minister og Finansudvalget tog denne Sag under Overvejelse, at omdele disse Beløb. Jeg skal ikke benægte, at det kongelige danske Haveselskab har udrettet meget godt i den Tid, det har bestaaet, men jeg tror, at naar man vil, som nu af mig nævnt, gøre sig bekendt med Forretningsgangen, og hvad der er udrettet i de andre Selskaber, vil det kunne staa fuldt ved Siden deraf. Dernæst hører jeg nu en Gang til dem, der mene, at naar det er et ældre Selskab og maatte kun i Kraft af dette faar et større Beløb, bør man en Gang imellem komme til en Revision af saadanne Ting og fordele Sol og Vind lige mellem de forskellige Selskaber, der virke til det samme Formaalets Fremme. Jeg skal derfor meget tillade mig at henstille, saavel til den ærede Minister som til Finansudvalget, om man ikke maatte finde sig foranlediget til at tage denne Sag op til fornyet Overvejelse, og det skulde da glæde mig, om det, at jeg har stillet mit Vædrings-

forslag, maatte bevirke, at Sol og Vind bleve mere ligelig fordelte. Hvis jeg paa denne min Henstilling maatte faa et imødekommende Svar, saavel fra den ærede Minister som fra Finansudvalgets ærede Ordfører, skal jeg ikke forlange Afstemning over Forslaget i dette Øjeblik, men afvente, hvad der maatte ske mellem 2den og 3dje Behandling.

Bevntsen: Under § 19 findes der paa Konto III. A. 12. a. følgende Udgiftspost: „Konsulenthonorarer til Professor Segelcke, Lektorerne Boas og Kostrup 6,000 Kr.“ Det ærede Medlem for Svendborg Amts 4de Valgkreds (Kr. Jensen) og jeg have tilladt os at stille et Vædringsforslag om, at denne Post udgaar, og jeg skal tillade mig at begrunde hvorfor. Saa vidt mig bekendt ere disse Konsulenthonorarer til de nævnte Lærere ved den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole i sin Tid nærmest motiverede ved, at de vedkommende Lærere vare temmelig lavt lønede. Men det vil jo være i ærede Medlemmers Grindring, at for et Par Aar siden enedes Lovgivningsmagten om en Lov, hvorved Lønningerne i meget høj Grad forbedredes for Lærerne ved den nævnte Skole, saaledes at Lærerne ved denne Institution for Tiden ere bedre lønede end f. Eks. Lærerne ved polyteknisk Læreanstalt. De 3 Lærere, der her er Tale om, have saaledes følgende Lønninger: Professor Segelcke: 5,000 Kr. aarlig, Lektor Kostrup: 3,800 Kr. aarlig og Lektor Boas 3,200 Kr. aarlig. Naar nu hertil kommer, at hver af disse have 2,000 Kr. aarlig i Konsulenthonorat, vil det altsaa stige, at Professor Segelcke har i Lønning 7,000, Lektor Kostrup henved 6,000, nemlig 5,800 og Lektor Boas 5,200 Kr. Det vil maatte være i ærede Medlemmers Grindring, at med Hensyn til den sidstnævnte Lærer, Lektor Boas, førtes der her i Tinget en lang Strid om, hvorvidt han skulde have fast Ansættelse eller ej, idet Flertallet i Udvalget forment, at hans Lærervirksomhed ikke var af større Betydning, end at den kunde fyldestgørende ledes af en Docent. Men ved energiske Anstrængelser fra Mindretallets Side, lykkedes det til sidst at faa den nævnte Lærer fast ansat, og han opnaaede da en betydelig Stigning i Løn,